

و غیرقطعی است در مآ بیم و هراس برمی انگیزد». در تحلیل هایدگر از ترس نیز، «آنچه از آن ترسیده می‌شود، چیزی است که هنوز محقق نشده است». ترس نشان‌دهنده حالت چطوربودگی (Befindlichkeit) است که پایه زندگی انسان است. مقصود آن است که آدمی خویش را در این جهان چگونگی می‌یابد. با استفاده از این تعبیر هایدگر باید گفت مردم ایران در پی تعریف چطوربودگی خود در این جهان هستند و همین نامعین‌بودن وضعیت، آنان را دستخوش ترس کرده است.

بدین‌سان، ترس با عدم یقین و قطعیت پیوندی نزدیک دارد و تداول این عدم‌قطعیت می‌تواند زنجیرهای انسجام اجتماعی را از هم بگسلد؛ امری که تمامی وجوه اخلاقی، اقتصادی و سیاسی جامعه را در معرض تهدیدی بزرگ قرار می‌دهد.

با وجود پیام‌های منفی، نکته مهمی که التفات بدان اهمیتی درخور دارد این است که ترس می‌تواند منبع امید باشد. ترس احساسی مشروع است. مشروعیت ترس از این اصل ناشی می‌شود که وجودش نشان از آن دارد که جامعه ایران در مقام یک کلیت واحد هنوز چیزی برای از دست‌دادن دارد و همین امر سبب ترس شده است.

جامعه‌ای که در آن ترسی نباشد به معنای آن است که هیچ چیز ارزشمندی برای از دست‌دادن وجود ندارد. ترس شیوه‌ای از نگرستن به جهان است. جامعه‌ای که از درپچه ترس به جهان می‌نگرد یعنی اینکه جهان برای او اهمیت دارد. به سخن اف.اچ.بردلی «انسانی که دیگر نمی‌ترسد یعنی دیگر به چیزی اهمیت نمی‌دهد». اینکه مردم ایران می‌ترسند نه به معنای فقدان شجاعت بلکه نشانه اهمیت‌داشتن امری جمعی برای آنان است. آکوپناس بر این باور است که «هر ترسی ناشی از عشق و علاقه به چیزی است».

انسان، آن‌گاه می‌ترسد که به چیزی علاقه و عشق داشته باشد. مهم‌تر اینکه ترس ناشی از علاقه همواره با امید همراه است. جامعه‌ای که به امری علاقه و عشق داشته باشد، حتی در دشوارترین شرایط، در دل امید به بهبودی آن را دارد. اکنون گرچه به سخن خواجه نظام‌الملک، زمانه ایران، «زمانه بیمار» است اما هنوز ایرانیان می‌خواهند بوی بهبود از اوضاع جهان بشنوند. ترس در خود نیرویی نهفته دارد که چون نیک نگریده شود می‌تواند هدایتگر جامعه به شرایطی بهتر باشد. هولدرلین شاعر آلمانی، شعر را به مثابه «راهی که ما را به خانه می‌رساند» تعبیر می‌کند.

اما از نظر هایدگر، به خانهرسیدن یک نوستالژی پررمز و راز نیست بلکه «انتظاری مسئولانه» است. من نیز بر این باورم که در برهه کنونی برخلاف بسیاری از تفاسیر دیگر، نیروی ترس می‌تواند ما را به خانه برساند اما نه با احساسی نوستالژیک از گذشته بلکه با نگاهی مسئولانه به آینده. اگر هایدگر بر این باور است که «داراین تنها زمانی اصالت پیدا می‌کند که جهان را نه واحدی عینی و در دسترس بلکه افقی گسترده از امکانات قابل دسترس در نظر بگیرد»، جامعه ایران نیز زمانی می‌تواند اصالت خود را در جهان بازیابد که آینده را سرشار از امکاناتی در نظر بگیرد که می‌تواند در دسترس باشد و به روی او گوشه شود. ترس می‌تواند نیرویی برای استخراج این امکانات فراهم کند.

ژان پل سارتر می‌گوید، «با درافکندن خویش در همه امکانات خویش است که از ترس می‌گریزم». ایران در طول تاریخ پرنشیب‌وفراز خود نشان داده است که امکانات فراوانی برای گریز از ترس و بازیابی امنیت خود

در اختیار دارد. احساسی نظیر ترس راهی است برای حضور در این جهان. اساساً برای بودن در این جهان است که احساس ترس می‌کنیم. در فقدان ترس گویی جهانی برای زیست ما وجود ندارد و احساس نیستی بر هستی استیلا یافته است.

با وجود این، مهم دریافت این حقیقت است که ترس نباید به استیصال منتهی شود. جامعه درگیر استیصال، راه برون‌رفت از بن‌بست را جست‌وجو نمی‌کند و تنها انتخاب می‌کند که دروغ‌هایش را باور کند. سرخوردگی زمانی رخ می‌دهد که نیروی مشروع ترس به استیصال تبدیل شود.

اگر از این‌نظرگاه به ترس حاکم بر جامعه ایران بنگریم، می‌تواند درپچه‌ای امیدبخش برای برون‌رفت از بحران باشد. حال جای طرح این پرسش است که از دست‌دادن یا عشق و علاقه به چه چیزی، جامعه ایران را دستخوش ترس و هراس کرده است؟ بی‌تردید مردم ایران مشکلات اقتصادی فراوانی را تجربه می‌کنند، و اکنون با تشدید فشارهای اقتصادی، چگونگی مدیریت زندگی به امری دشوار تبدیل شده است.

اینکه فرجام رویارویی ایران و غرب بر سر موضوعات محل اختلاف به‌ویژه برنامه هسته‌ای به چه نتیجه‌ای ختم خواهد شد، شبیحی از ترس را بر جامعه افکنده است. این عوامل خود می‌توانند منابعی قدرتمند برای ترس در جامعه باشند. با وجود این و پذیرش این واقعیت‌ها بر این باورم که «سرنوشت ایران» موضوع جمعی واحدی است که بیش از همه سبب ترس شده است. مردم ایران در کنار مشکلات اقتصادی، فشارهای سیاسی و تنش‌های نظامی، بیش از همه نگران سرنوشت کشورشان هستند. ایران در مقام یک موجودیت هویت‌بخشی جمعی، ذهن ایرانیان را بیشتر از هر موضوع دیگری به خود مشغول کرده است. ایران برای مردم ایران تنها یک سرزمین نیست بلکه محل تکوین هویت و آگاهی ملی‌شان است. جایی که با نسبت‌دادن خود بدان امنیت هستی‌شناختی‌شان را تأمین می‌کنند. هر آسیبی به سرزمین ایران، تنها زبانی از بُعدی مادی نیست، گرچه اهمیت ابعاد مادی را نمی‌توان نادیده گرفت اما برای ایرانیان، ابعاد معنایی میهن اهمیت بیشتری دارد. برخلاف بسیاری از کشورهای مدرن که در آن دولت‌ها، ملت‌ها را خلق کرده‌اند، در ایران این حس جمعی ملت‌بودگی واحد است که حکومت‌ها را ایجاد کرده است. از این منظر، ایرانیان در طول تاریخ، تعرض به سرزمین‌شان را نه در قالب حمله به حکومتی خاص بلکه در مقام یورش به عامل هویت‌بخش‌شان تفسیر کرده‌اند. به کلام نیچه، «تمامی فضیلت شما آن جاست که تمامی عشق شما آنجاست». تمام فضیلت ایرانیان در عشق به میهن‌شان تجلی می‌یابد.

جنگ ۱۲ روزه گرچه رخ‌دادی ناخوشایند بود و اکنون نیز گرچه تعلیق آینده، ترسی را بر جامعه حاکم کرده است اما چون نیک بنگریم، به کلام نیچه «در زخم‌زدن نیز نیروی شفابخش هست، با زخم‌زدن‌ها جان‌ها می‌بالند و مردانگی‌ها می‌شکفند». تاریخ ایران نشان از آن دارد که حملات خارجی نه‌تنها آن را از پای درنیاورده بلکه آن را قوی‌تر نیز کرده است. البته این‌به معنای استقبال از جنگ و گام‌نهادن در مسیر منازعه نیست. مقصود آن است که حس نیرومند ملت‌بودگی که همچون سنگ خرابی استوار در پس طوفان‌های روزگار، ایران را حفظ کرده است همچنان توان زایندگی و بالندگی را دارد

اما بر سیاستمداران است که از این توان به درستی بهره گیرند. ملت‌بودن ایران می‌تواند پشتوانه‌ای نیرومند برای اقتدار ملی باشد اما نباید از این حقیقت غافل شد که در پیش‌گرفتن سیاست‌های نادرست و تداول بحران‌های کنونی بدون چشم‌اندازی برای رفع آن‌ها می‌تواند ترس مشروع مردم ایران را به استیصال بدل کند که در آن صورت هر پیامد و نتیجه‌ای را حتی در ویرانگرترین شکل آن پذیرا خواهند بود. اکنون زمان اتخاذ تصمیم بزرگ است و پاسداشت کبان سرزمین ایران بیش از هر عامل دیگری به خرد راستین نیازمند است.

در شرایط بحرانی است که عیار راستین سیاستمداران عیان می‌شود. اکنون ایران بحرانی را تجربه می‌کند که نیازمند سیاست‌مدارانی با عیار خردورزی و شجاعت بالا است. اکنون زمان آشکارگی خرد جاودان ایرانی و تکیه بر این پشتوانه نیرومند فرهنگی و تاریخی است که می‌تواند ایران را از مسیر ناهموار پیش‌رو به سلامت عبور دهد. خردورزی سیاستمداران و شجاعت دولت‌مردان در اتخاذ تصمیماتی بزرگ آنجایی خود را نشان می‌دهد که زمانه بیش از همه آن‌ها را به چالش طلبیده باشد. هر آنجاییکه نهیب حادثه بلندتر و نخوت رقیب نیرومندتر باشد، سیاست‌مدار شجاع، انکاء بیشتری بر خرد خواهد کرد. اکنون ایران نیازمند دولت‌مردانی است که بر این حقیقت التفاتی آگاهانه داشته باشند که عرصه سیاست، آورده‌گاه واقع‌بینی، خردباوری و خردگزینی است و نه جولانگاه تخیل اندیشی، خردگستری و توهم‌بینی.

بحران و ترس حاکم بر جامعه بیشتر از آنکه فراخوانی برای استیلای استیصال و سلطه نامیدی باشد، دعوتی است برای تأملی عقلانی بر واقعیت‌های ناگزیر. اکنون زمان نگرستن به رویدادها از دریچه منافع شخصی و حزبی نیست، بلکه زمان، زمان برکشیدن علائق شخصی به سطح منافع ملی است، پای ایران در میان است. محتشمان اندیشه در ایران اکنون نباید اسیر تفنن و بازپچه سخره خیال‌اندیشی شوند. معیار اعتبار خرد دولت‌مردان راه‌گشایودن اندیشه‌های آنان است. به کلام شیخ عطار، «هر چیزی را زکاتی است و زکات عقل، اندوه طویل است». آری اکنون اندوهگین‌بودن برای ایران زکات آنانی است که با تکیه بر عقل در پی یافتن مسیری برای برون‌رفت از برهه دشوار کنونی هستند. تنها راهنمای پیش‌روی دولت‌مردان ایران در باب آینده عقل است. تکیه بر این نیرو که سبب مزیت انسان بر سایر موجودات شده تنها صخره قابل انکاء در میانه این طوفان است. کشتی ایران را در میانه این امواج بلاخیز تنها دولت‌مردانی کاردیده روزگار گذرانیده و کارآزموده فهیم می‌توانند به ساحل سلامت هدایت کنند؛ دولت‌مردانی که با شجاعت تمام و با استظهار بر خرد جاودان و پشتوانه مردمی، سامان امور را باردگر بر پایه اندیشه عقلانی استوار سازند. نیل بدین مقصود در کشوری که مردمانش از شدت علاقه به سرنوشت آن از آینده در بیم و هراس هستند، امکان‌پذیر است. ایران برای ایرانیان معشوقی ابدی است و در عمری به درازای تاریخ دلبستگی به این معشوق را با عشقی جگرخراش و پرنیش و نوش اثبات کرده‌اند. اکنون این تکلیف دولت‌مردان است که با توسل و التجا عقل و بهره‌گیری از خرد راستین، چاره‌ای سازند و اندیشه‌ای دراندازند تا عاشق و معشوق به خرمی شادکامی زندگی کنند. در آخر خطاب به دولت‌مردان فهیم و ایران‌دوست باید گفت، «صبا گر چاره داری، وقتِ وقت است.»

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران- اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شهری هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی	م الف: ۱۱۰۵
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی	
برابر رای شماره ۴۴۸/۱۴۰۴۶۰۳۰۵۰۴۰۴۰۴ مورخ ۱۴۰۴/۷/۱۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهری تصرفات مالکانه بلامعارض آقای امید قربانی به شناسنامه شماره ۵۵۵/۱۹۸۳۹ کدملی ۵۵۵/۱۹۸۳۹ صادره از تهران فرزند غلام در شش‌دانگ یک قطعه زمین با بنای احدثی در آن به مساحت ۶۲/۷۸ مترمربع پلاک شماره ۱۱۲۷ فرعی از ۱۴ اصلی بخشی از قطعه ۱۳۳ تفکیکی واقع در تهران بخش حوزه ثبت ملک شهری خریداری بموجب (قولنامه عادی مع الواسطه) از عموشی شفتائی کوزه تیرافق مورد ثبت صفحه ۵۷۱ دفتر ۳۵۵ (۳۵۵) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۵۱ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۷/۲۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۸/۱۱	

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران- اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کهریزک هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی	م الف: ۱۱۴۵
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی	
برابر رای شماره ۹۷۲/۱۴۰۴۶۰۳۰۵۰۴۰۴۰۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۲ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کهریزک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای ابوالفضل قاسمیان فرزند حسین بشماره شناسنامه ۴۷۰ صادره از شهری در شش‌دانگ یک قطعه زمین با بنای احدثی به مساحت ۵۴ مترمربع در قسمتی از پلاک ۴۱ فرعی از ۹۹ اصلی واقع در تهران بخش حوزه ثبت ملک کهریزک در ازای سند مالکیت رسمی مشاعی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۵۱ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۷/۲۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۸/۱۱	

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران- اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شهری هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی	م الف: ۱۱۵۵
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی	
برابر رای شماره ۹۸۱/۱۴۰۴۶۰۳۰۵۰۴۰۴۰۴ مورخ ۱۴۰۴/۳/۱۷ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهری تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای حمداله اجلائی وردوق به شناسنامه شماره ۸۳۷/۱۵۳۳۸۰۳۱۷ صادره از میانه فرزند حبیب اله در شش‌دانگ یک قطعه زمین با بنای احدثی در آن به مساحت ۷۰/۲۱ مترمربع پلاک شماره ۲۸۳ فرعی از ۱۴ اصلی واقع در تهران بخش حوزه ثبت ملک شهری خریداری به موجب (قولنامه عادی موسسه انتشارات گل افراز مورد ثبت صفحه ۱۳۰ دفتر ۳۹۹) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۵۱ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صد ر سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۷/۲۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۸/۱۱	

دیپلمات‌ها

محکومیت اقدام‌ها علیه ونزوئلا

سخت‌نگوی وزارت امور خارجه تشدید تحرکات نظامی آمریکا در مجاورت سواحل ونزوئلا را محکوم کرد. اسماعیل باقایی، سخت‌گوی وزارت امور خارجه تشدید تحرکات نظامی آمریکا در مجاورت سواحل ونزوئلا، از جمله حملات مکرر به قایق‌های ماهیگیری، و تهدید صریح به استفاده از زور و مداخله نظامی علیه ونزوئلا را نقض آشکار اصول و اهداف بنیادین منشور ملل متحد به‌ویژه اصل منع توسل یا تهدید به توسل به زور در روابط بین‌الدولی دانست. سخت‌گوی وزارت امور خارجه ضمن محکوم کردن این اقدامات غیرقانونی و تحریک‌آمیز آمریکا، مسئولیت‌شنورای امنیت سازمان ملل متحد برای جلوگیری از هرگونه تعرض علیه صلح و امنیت بین‌المللی را خاطر‌نشان کرد.

رایزنی در خصوص مهاجران افغان

دستیار وزیر و مدیرکل آسیای جنوبی وزارت خارجه با وزیر امور مهاجرین و عودت‌کنندگان افغانستان دیدار کرد. به گزارش سیاست خارجی ایرنا، محمدرضا بهرامی، دستیار وزیر و مدیرکل آسیای جنوبی وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران که به کابل سفر کرده است، با مولوی عبدالکبیر، وزیر امور مهاجرین و عودت‌کنندگان افغانستان در مورد همکاری دو کشور در خصوص ساماندهی اتباع غیرقانونی افغانستان و گسترش همکاری‌های فی‌مابین گفت‌وگو و تبادل نظر کردند. بهرامی پیش از این نیز با سراج‌الدین حقانی، وزیر داخله افغانستان دیدار و گفت‌وگو کرد. در این دیدار در خصوص آخرین تحولات امنیتی که کل منطقه را متاثر می‌سازد و همچنین تقویت همکاری‌های مشترک در طول مرز دو کشور و مبارزه با مواد مخدر گفت‌وگو و تبادل نظر شد. نماینده ویژه وزارت امور خارجه در امور افغانستان با تاکید بر موضع جمهوری اسلامی ایران مبنی بر پیوستگی امنیت و ثبات منطقه‌ای، ضرورت هوشیاری همه کشورهای همسایه برای صیانت از صلح و امنیت بر اساس خُسن همجواری و احترام به تمامیت سرزمینی و حاکمیت ملی را یادآور شد و نسبت به سوءاستفاده برخی بازیگران فرامنطقه‌ای از شرایط موجود برای برهم زدن ثبات و امنیت در منطقه ابراز نگرانی کرد. وزیر داخله افغانستان نیز با تاکید بر موضع افغانستان برای حفظ روابط حسنه میان همسایگان بر اساس احترام متقابل، هرگونه تشدید تنش را به ضرر منافع جمعی مردمان منطقه دانست و از مساعی جمیله جمهوری اسلامی ایران برای جلوگیری از تشدید تنش‌ها قدردانی کرد.

ادامه سر مقاله

واقعیت این است که جبرهای ژئوپلیتیک و پدیده دولت ملت‌ها چیزهایی نیستند که بتوان با شعار آن‌ها را نادیده گرفت. این واقعیتی است که ایران امروز بیش از هر زمان دیگر نتیجه ناخوشایند بی‌توجهی به آن‌ها را با تمام وجود حس و درک کرده است.
واقعگرایی طالبان از جهت کلی مثبت است ولی از این جهت که برخلاف روابط خارجی، همچنان در داخل به حقوق مردم به‌ویژه زنان تن نمی‌دهد و آنان را به نام دین سرکوب می‌کند، مایه تاسف است.
این حکومت برای بقای خود به سازش خارجی و حتی حمایت از غیرمسلمان در برابر مسلمان تن می‌دهد، ولی هنگامی که به مردم خود می‌رسد فریاد و اسلام آنان بلند می‌شود.